

Лекція 2

Функції на Сі , області дії змінних та специфікатори

Базові типи Сі

-Порожній тип **void** (empty type) – неповний тип

-Цілі (integer)

-- символи(**char**) : can be set as integer (0..255) – *signed char, unsigned char, char*

➤Знакові цілі (signed integer types):

- standard: *signed char, short, int, long, long long* (since C99),

- extended: визначені додатково, е.г. *__int128*,

➤Натуральні цілі (unsigned integer types):

- standard: *_Bool* (since C99), *unsigned char, unsigned short, unsigned int, unsigned long, unsigned long long* (since C99) ,

- extended: визначені додатково, е.г. *__uint128*

- Дійсні float

➤Дісні (float types): *float, double, long double*

➤Комплексні (complex types): *float _Complex, double _Complex, long double _Complex*,

➤Уявні (imaginary types): *float _Imaginary, double _Imaginary, long double _Imaginary*

Повторення

Розгалудження:

1) $a > b ? a : b$ 2) `if () { ** } else { ** }` 3) `switch() { case 1: ** }`

Цикл з передумовою (while loop)

Цикл з лічильником (for loop)

Цикл з післямовою (do...while loop)

Вкладені цикли (nested loops)

Опис функції

```
тип ім'я_функції(список_параметрів або void)  
{  
    тіло_функції  
    [return] (вираз);  
}
```

де

тип – тип значення, яке повертає функція. Якщо “*тип*” містить слово **void**, то функція не повертає значення;

ім'я_функції – це ім'я функції. За цим іменем відбувається виклик програмного коду, реалізованого в *тілі_функції*. Крім того, *ім'я_функції* є показчиком на цю функцію. Значенням показчика є адреса точки входу в функцію;

список_параметрів – будь-який набір параметрів, що передаються в функцію. Якщо описується функція без параметрів, то в дужках вказується слово **void** або **порожні дужки**;

тіло_функції – набір операторів програмного коду;

return (вираз) – ключове слово **return** вказує, що функція повертає значення, задане в

Функція що повертає значення

//Cі (Cі++)

// функція, що множить параметр на 5

```
int Mult5(int d)
{
    int res;
    res = d * 5;
    return res; // повернення результату
}
```

Виклик функції з іншого програмного коду

...

// виклик функції з іншого програмного коду

```
int x, y;
x = 20;
y = Mult5(x); // y = 100
y = Mult5(-15); // y = -75
```

Python

функція, що множить параметр на 5

```
def Mult5(d):
    res = d * 5;
    return res; # повернення результату
```

Виклик функції з іншого програмного коду

...

виклик функції з іншого програмного коду

```
x = 20;
y = Mult5(x); # y = 100
y = Mult5(-15); # y = -75
```

Функція що повертає дійсне число

// C або C++

// функція, що знаходить максимум між двома дійсними числами

```
float MaxFloat(float x, float y)
{
    if (x>y) return x;
    else return y;
}
```

У даній функції 2 рази зустрічається оператор `return`.

Виклик функції `MaxFloat()` :

// виклик функції з іншого програмного коду

```
float Max; // змінна - результат
Max = MaxFloat(29.65f, (float)30); // Max = 30.0
double x = 10.99;
double y = 10.999;
Max = MaxFloat(x, y); // Max = 10.999
Max = MaxFloat((float)x, (float)y);
// Max = 10.999 - так надійніше
```

Python

функція максимум між двох чисел

```
def MaxFloat(x, y):
```

```
    if x>y:
        return x
    else:
        return y
```

Виклик функції `MaxFloat()` з

виклик функції

```
Max = MaxFloat(29.65, float(30))
x = 10.99
y = 10.999
Max = MaxFloat(x, y) #Max = 10.999
Max = MaxFloat(float(x), float(y)) # Max = 10.999
```

Функція яка не повертає значення

```
// опис функції, яка не отримує і не повертає параметрів
void MyFunc1(void)
{
    // тіло функції - вивід тексту на форму в компонент label1
    label1->Text = "MyFunc1() is called";
    return; // необов'язкове
}
```

```
// опис функції, яка не отримує і не повертає параметрів
void MyFunc2(int x, double y)
{
    // тіло функції - вивід тексту на форму в компонент label1
    double z = x + y;
    printf("MyFunc2(%d %lf) is called", x, y);
    printf("sum = %lf", z);

    // return - необов'язкове
}
```

```
# опис функції, яка не отримує і не повертає параметрів
def MyFunc1():
    # тіло функції - вивід тексту на форму в компонент label1
    Label1.Text = "MyFunc1() is called";
    return; // необов'язкове
```

```
# опис функції, яка не отримує і не повертає параметрів
def MyFunc2(x, y):
    # тіло функції - вивід тексту на форму в компонент label1
    z = x + y;
    print("MyFunc2(%d %lf) is called"%(x, y));
    print("sum = {}".format(z));

    # return - необов'язкове
}
```

Використання функції

// функція, що знаходить максимум між трьома цілими числами: 3 цілочисельних параметри з іменами a, b, c

```
int MaxInt3(int a, int b, int c){  
    int max;  
    max = a;  
    if (max<b) max = b;  
    if (max<c) max = c;  
    return max;  
}
```

```
void printSmallerSquares(int x) { // функція, що друкує квадрати чисел до x  
    int y;  
    for(y = 0; y * y <= x; y++) { printf(«%*d,\t \n»,y * y) ; }  
}
```

```
int main(int argc, char **argv) { // виклик функції з іншого програмного коду  
    printSmallerSquares(7); // 1, 4, 9, 16, 25, 36, 49  
    int a = 8, b = 5, c = -10;  
    int res;  
    // виклик функції з іншого програмного коду  
    res = MaxInt3(a, b, c); // res = 8  
    res = MaxInt3(a, b+10, c+15); // res = 15  
    res = MaxInt3(11, 2, 18); // res = 18
```


Прототипи

```
int max(int a, int b); // прототип max
int sum(int a, int b); // прототип sum
int main(){
    int Z= sum(1,2); // використання sum
    printf("z=%d", Z);
}
int sum(int a, int b){ // реалізація sum
    return a+max(a,b); // використання max в sum
}
int max(int a, int b){ // реалізація max
    if (a>b) return a;
    else return b;
}
```

Тип void

- **int** func (**void**), він вказує, що функція не має параметрів.
- **void** func (**int** n), це вказує на те, що функція не повертає результату.
- **void *** - це тип вказівника, який не вказує, на що він вказує. При використанні в оголошенні покажчика **void** вказує, що покажчик "універсальний".

Приклади еквівалентні

```
void f(){};
```

```
void f(void){};
```

```
void f(){ return;}
```

```
void f(void) {return;}
```

Рекурсія

```
unsigned gcd(unsigned x, unsigned y); // рекурсивний  
    НСД(Евклід)  
unsigned gcd(unsigned x, unsigned y){ // реалізація алг-му  
    Евкліда  
    if(y==0) return x; // обов'язковий вихід з рекурсії  
    return gcd(y,x%y); // рекурсія  
}
```

```
int main(){
    int x;
    printf("Ввести число x=");
    scanf("%d",&x);
    unsigned y;
    printf("Ввести натуральне y=");
    scanf("%u",&y);
    printf("НСД=%u",gcd(x,y));
    // (unsigned,int) -> (unsigned, unsigned) Ok
}
```

Типи змінних

Локальні змінні - всередині функції до програмного блоку. Вони існують тільки під час роботи функції, а після реалізації функції система видаляє локальні змінні і звільняє пам'ять.

Ззовні всіх функції - **глобальні змінні** (global variables). Змінні, які описані поза всіма функціями, тобто на початку програми. До глобальних змінних можна звернутися з будь-якої функції та блока.

В визначенні функції, в якості аргументів - **формальні параметри** (formal parameters). В описі підпрограми присутні формальні параметри, які створюються в момент виклику підпрограми. При виклику з головної програми у назві підпрограми перераховуються фактичні параметри, які повинні мати значення. Ці значення передаються формальним параметрам

Локальні(автоматичні)

```
void test2(); // декларація функції test
```

```
int main()
```

```
{
```

```
int m = 22, n = 44; // m, n локальні змінні
```

/ m та n мають область дії всередині main(). Функція test їх не бачить.*

m = a + b; --- помилка! При спробі використати тут a або b і в інших функціях, буде помилка 'a' undeclared та 'b'

*undeclared */*

```
printf("\nvalues : m = %d and n = %d", m, n);
```

```
test2(); // Виклик test()
```

```
}
```

```
void test2() { // реалізація функції test
```

```
int a = 50, b = 80; // a, b локальні змінні test function
```

Глобальні змінні

```
void test();

int m = 22, n = 44; // Глобальні змінні

int a, b; // Глобальні змінні — ініціалізовані нулем: a=b=0

int main(){

    printf("All variables are accessed from main function");

    printf("\nvalues: m=%d:n=%d:a=%d:b=%d", m,n,a,b);

    // всі змінні доступні test();

}

void test(){

    printf("\n\nAll variables are accessed from test function");

    // всі змінні доступні

    printf("\nvalues: m=%d:n=%d:a=%d:b=%d", m,n,a,b);

}
```


Ініціалізація глобальних змінних

Тип даних	Значення при створенні
int	0
char	'\0'
float	0
double	0
pointer	NULL

Формальні параметри

// функція, що знаходить модуль дійсного числа

```
float MyAbs(float x){ // x - формальний параметр
```

```
    if (x<0) return (float)(-x);
```

```
    else return x;
```

```
}
```

// виклик функції з іншого програмного коду (іншої функції)

```
float res, a; a = -18.25f;
```

```
res = MyAbs(a); // res = 18.25f; змінна a - фактичний параметр
```

```
res = MyAbs(-23); // res = 23; константа 23 - фактичний параметр
```

Властивості формальних параметрів

```
void change (int x, int y) { // Ця функція міняє місцями x,y
```

```
    int k=x; x=y; y=k;
```

```
}
```

```
int main(){
```

```
    int x,y; scanf("%d %d", &x, &y);
```

```
    change(x,y); // але насправді не робить НІЧОГО!!!
```

```
    printf("%d %d", x, y);
```

```
}
```

Обасті дії (scope)

```
int a = 20; /* глобальна змінна */
int sum(int a, int b);
int main() { /* main function */
    int a = 10; int b = 20; int c = 0; /* локальні змінні */
    printf("value of a in main() = %d\n", a);
    c = sum(a, b);
    printf("value of c in main() = %d\n", c);
    int k;
    return 0;
}
```

/*Реалізація*/

```
int sum(int a, int b) { // фактичні параметри
    printf("value of a in sum() = %d\n", a);
    printf("value of b in sum() = %d\n", b);
    return a + b;
}
```

Результат:

value of a in main() = 10
value of a in sum() = 10
value of b in sum() = 20
value of c in main() = 30

Специфікатори змінних

Відсутність специфікаторів(auto) – застосовується для локальних змінних по замовчуванню. *Область видимості – обмежена блоком, в якому вони оголошені.*

static – застосовується як для локальних, так і для глобальних змінних. Область видимості локальної статичної змінної зберігається після виходу з блока чи функції, де ця змінна оголошена. Під час повторного виклику функції змінна зберігає своє попереднє значення.

```
static int x, y; void f(){static float p = 3.25; }
```

extern – використовується для передачі для передачі значень глобальних змінних з одного файлу в інший (часто великі програми складаються з кількох файлів). Область дії – всі файли, з яких складається програма.

```
extern int N;
```

const - цей специфікатор вказує, що даній змінна не може бути модифікована в процесі роботи з нею і залишиться константою.

```
const unsigned N=100; void fun(const int x, const double *a) {...}
```

Специфікатори

```
int global_var = 1; //може бути використаний в будь-якому місці цього
// вихідного файлу або в інших файлах, якщо відповідні зовнішні
// декларації в них є
extern int extern_globalvar; //його ініціалізація знаходиться в іншому файлі
static int private_var; /* Він може використовуватися в будь-якому місці цього
вихідного файлу, але функції в інших вихідних файлах не можуть отримати до неї
доступ */
static const int M=100; // статична та ще й незмінна
void F( const param_const){
    int localvar; // локальна змінною у функції f () неініціалізована
    int localvar2 = 2; //буде ініціалізована 2 кожного разу при виклику
    static int persistentvar; //локальна змінна f (), ініціалізована 0
        //зберігає своє значення між викликами f ().
    const int local_const=10; // локальна константа
    localvar = param_const; persistentvar+=local_const; // це нормальний код
    //local_const=1; M++; // а цей не відкомпілюється
}
```

Перетворення типів (type casting)

```
#include <stdio.h>
main() {
    int sum = 17, count = 5; double mean;
    mean = (double) sum / count; // перетворення int у double (пріорітет над діленням)

    float mean2 = (float) sum / count; // перетворення int у float

    int z = (int) mean2; // перетворення float до int
    unsigned m = z; // Ok. Буде перетворення Int до Unsigned
    unsigned m2 = (unsigned) z; //Ok. І тут теж буде
    int m3 = (int)m2; // Запрацює, але ...треба бути впевненим у значеннях m2

    printf("Value of mean : %f\n", mean );
}
```

Функції зі змінною кількістю аргументів

```
#include<stdarg.h> // stdarg.h – описує макроси для variadic functions
#include<stdio.h>
int sum(size_t num_args, ...) { // опис функції зі змінною к-тю арг-тів
    int val = 0;
    va_list ap; // задає змінну для списку аргументів
    int i;
    va_start(ap, num_args); // задає початковий елемент списку арг-тів
    for(i = 0; i < num_args; i++) {
        val += va_arg(ap, int); // перебирає арг-ти та приводить їх (double, int, char*)
    }
    va_end(ap); // завершує перебор арг-тів
    return val;
}

int main(void) {
    printf("Sum of 10, 20 and 30 = %d\n", sum(3, 10, 20, 30) );
    printf("Sum of 4, 20, 25 and 30 = %d\n", sum(4, 4, 20, 25, 30) );
    return 0;
}
```

Головна функція

- `int main(){ ...}` // не використовуємо аргументи командного рядку
- `int main(int argc, char** argv) {...}` // використовуємо аргументи: приймаємо к-ть аргументів (`argc`) та список рядків (`argv`)
- `int main(int argc, char* argv[])` {// використовуємо аргументи: приймаємо к-ть аргументів (`argc`) та список рядків (`argv`) ...}

Робота з головною функцією

```
#include <stdio.h>
```

```
int main (int argc, char** argv) {
```

```
int i;
```

```
printf ( "% d \ n", argc);
```

```
for (i = 0; i <argc; i ++){
```

```
puts (argv [i]);
```

```
}
```

```
}
```

```
import sys
```

```
if __name__=='__main__':
```

```
m = len(sys.argv)
```

```
print ( "%d"%(m))
```

```
for i in range(m):
```

```
print(sys.argv [i]);
```

```
}
```

```
}
```

Передача значень у функцію

Виклик функції з передачею параметрів за допомогою формальних аргументів-значень або передача аргументів **за значенням** (**Call-By-Value**). Це є проста передача копій змінних в функцію. У цьому випадку зміна значень параметрів в тілі функції не змінить значення, що передавались у функцію ззовні (при її виклику):

`void fun (int p)` // функція *fun()* – аргумент **p** за значенням

{

++p;

 printf(“%d”, p);

}

`void main ()` //----- *головна функція*

{

 int x = 10;

 fun (x); //----- *виклик функції*

 printf(“%d”,x); // **вона не змінила змінну x**

}

Результат : p=11, x=10

Виклик функцій з передачею даних за допомогою глобальних змінних

```
#include <stdio.h>
```

```
int a, b, c; // глобальні параметри
```

```
int sum ( ); //----- прототип функції
```

```
int main ( ) {
```

```
    scanf("%d %d",&a,&b);
```

```
    sum(); //----- виклик sum()
```

```
    printf("c=%d",c);
```

```
}
```

```
int sum( ) //----- функція sum()
```

```
{ c = a + b; }
```

Передача аргументів по вказівнику

/* Неправильне використання параметрів */

```
void change (int x, int y) {  
    int k=x;  
    x=y; y=k;  
}  
  
int main(){  
    int x=2,y=3;  
    change(x,y);  
    printf("%d, %d",x,y);  
}
```

Передача аргументів по вказівнику

```
void change (int *x, int* y) { // функція приймає 2 вказівника
    int k= *x; // змінюємо значення за адресами
    *x=*y; *y=k; // самі адреси незмінні
}

int main(){
    int x=2, y=3;
    change(&x, &y); /* викликаємо функцію передаючи адреси
бо change(x, y) – не відповідність типів */
    printf(“%d, %d”, x, y);
}
```


Stack

int x =10

int x =10

int x =10

Stack

int x =10

Stack

`int* x = 0xffff`

`int* x = 0xffff`

Stack

`int* x = 0xffff`

$\text{int}^* x = 0\text{xff}$

$\text{int}^* x = 0\text{xff}$

$\text{int}^* x = 0\text{xff}$

Heap

0xff

www.shutterstock.com • 227685220

Heap

0xff

www.shutterstock.com • 227685220

sizeof(x)

#98734664

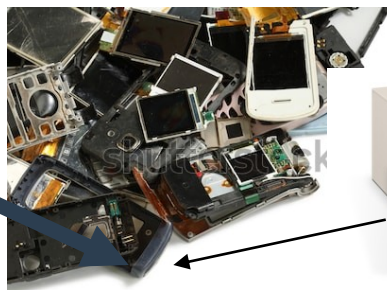

$\text{int}^* x = 0\text{xffff}$

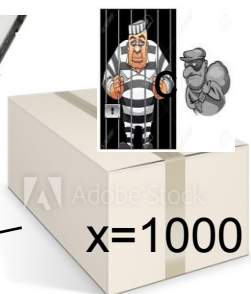

$*x = 1000$

0xffff

www.shutterstock.com • 227685220

#98734444

$\text{int}^* x = 0\text{xffff}$

$\text{int}^* x = 0\text{xffff}$

www.shutterstock.com • 227685220

#98734444

Виклик за посиленням: Call-By-Reference (C++ only)

```
#include <iostream>
#include <cstdio>

int func( int& v){ // функція за посиленням
    v++; return 0;
}

int main(){
    int x;
    func(x); // виклик функції за посиленням
    printf("%d", x);
}
```

// параметр x - передається за значенням (параметр-значення)

// параметр y - передається за адресою

// параметр z - передається за посиланням

```
void MyFunction(int x, int* y, int& c){
```

```
    x = 8; // значення параметра змінюється тільки в межах тіла  
    функції
```

```
    *y = 8; // значення параметра змінюється також за межами  
    функції
```

```
    c = 8; // значення параметра змінюється також за межами  
    функції
```

```
    return;
```

```
}
```



```
int a, b, c;
```

```
a = b = c = 5;
```

```
// виклик функції MyFunction()
```

```
// параметр a передається за значенням a->x
```

```
// параметр b передається за адресою b->y
```

```
// параметр c передається за посиланням c->z
```

```
MyFunction(a, &b, c); // на виході a = 5; b = 8; c = 8;
```


Вказівник на функцію

/ Ця функція має аргумент типу int(*func)(int, int) тобто вказівник на функцію вигляду (2 цілих аргументи)-> цілий результат . Назва функціонального аргументу func */*

```
int calculate ( int op1, int op2, int(*func)(int, int)) {  
    return func(op1, op2); // просто застосуємо func до двох перших арг-тів  
}
```

```
int summ (int op1, int op2){ // функція сума цілих чисел  
    return op1 + op2;  
}
```

```
int diff(int op1, int op2) { // функція різниця цілих чисел  
    return op1 - op2;  
}
```

```
int main(){  
    // викликаємо calculate з коректними аргументами  
    calculate(2, 3, summ);  
    calculate(3, 4, diff);  
}
```

Застосування вказівника на функцію

```
typedef int(*fint_t)(int, int); // ТИП: fint_t - вказівник на функцію
// функції 6-ти арифметичних операцій
fint_t foper[] = { // масив вказівників на функції
    summ, diff, mult, divd, bals, powr // // перелік функцій
};

int main() {
    setlocale(LC_ALL, "Ukrainian"); // українізуємо програму
    char coper[] = { '+', '-', '*', '/', '%', '^' }; // масив символів операцій
    int noper = sizeof(coper) / sizeof(coper[0]); // розмір масиву операцій
    do {
        char buf[120];
        char *str = buf;
        char *endptr;
        char oper;
        printf("вираз для обчислення (<op1><знак><op2>): ");
        fflush(stdin); // очищуємо буфер
        fscanf(stdin, "%s", buf); // вводим рядок
        if(strncmp(buf, "stop", 4) == 0) break; // якщо він 'stop', виходимо
    }
```

Застосування вказівника на функцію

```
int op1, op2; // змінні під оператори
op1 = strtod(str, &endptr); // конвертуємо рядок до цілого
oper = *endptr++; // беремо наступний символ
op2 = strtod(str = endptr, &endptr); //конвертуємо до цілого що залишилося
```

```
int i;
for (i = 0; i < noper; i++) { // обираємо потрібну операцію
    if (oper == coper[i]) { // та викликаємо calculate з нею
        printf(" %d %c %d = %d \n", op1, oper, op2 ,calculate(op1, op2, foper[i]));
        break;
    }
}
if (i == noper)
    printf("невірна операція: %c \n", oper);
} while (1);
```

// Якщо заданий тип `fint_t`, то можна визначити й змінні цього типу

`fint_t fun = summ;` // такими 2-ма способами : просто рівністю

`fint_t fun1 = &diff;` // або через адресу змінної

`printf("%d",calculate(7,3,fun)); printf("%d",calculate(7,3,fun1));` // та використати